A SZENT VÉR VÁLTSÁGA

2015. június 28.
– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Dicsőséges és fenséges az Úr jelenléte a mai napon. Fenséges öltözetbe öltöztet ma minket, és megkérlek benneteket, hogy köszöntsétek a szomszédaitokat is, ahogy ezt szoktuk tenni, egy szerető öleléssel, egy szent csókkal. Egy Igét is mondhatsz, ha a szívedre kerül, a másikat egy drága Igével megöntözheted rögtön. Ami a szívedből kiárad, azt a Szent Szellem adta most. Nyugodtan bátorítsd a szomszédodat egy Igével, egy drága szent Igével!

Köszönjük az Úrnak az Ő jóságát. Gyönyörűséges az ifjúsági dicsérő csapat, az Úrnak a szolgálatában állnak, és gyümölcsöket teremnek az Úrnak az életük során. Mily szép, és mily gyönyörűséges, mikor együtt lakoznak az atyafiak egységben. Ez az egység van jelen ma is, amely gyönyörűséges!

A tatabányai gyülekezet csapatát köszöntöttük Vaskóné Nagy Amália pásztorlásával, vezérletével, és azért is jöttek pont a mai napon, mert a tatabányai dicséret állt föl, és jöttek kicsit drukkolni, és imádni az Urat. Látjátok, hogy a közös hit milyen csodákra képes. Fenséges az Úrnak a szent neve!

Nemsokára Tatabányán találkozunk a többiekkel is, mert megyünk oda szeptember 12-én. Hatalmas evangelizációval megünnepeljük az Úr Jézus nevét. Köszönjük szépen az Úrnak! Áldott legyen az Ő szent neve! Buzgólkodjatok az Úr dolgában, az Ő fenséges nevét hirdessétek! Mennyen és földön minden dicsőség az Övé, az Ő szent nevéért.

Jelen van a marcali gyülekezet Mika László vezetésével. Gyönyörű sereg jött el, az Úrnak a szentjei, a szorgalmas munkásai. Katonái ők az Úrnak, mert végzik az Ő hadjáratait, hirdetik az Evangéliumot nagyon nagy szorgalommal. Igen drága megszentelt életei vagytok az Úrnak, az Ő megszentelt vérével vagytok elpecsételve. Köszönöm az életeteket az Úrnak.

Nagyon jó dolog *egybeszerkesztve* lenni az Úr Jézus szent nevében. Bizony az Úr gyönyörködik bennünk, mint ahogy az édesanya hazavárja az övéit, és egyben van a család. Nincs annál szebb pillanat, mint amikor együtt vannak a gyermekek, és mint karácsony, vagy újév napján, együtt ünnepelnek, és egy sem hiányzik a szeretettek közül. Ez egy gyönyörűséges pillanat!

Július 4-én országos imakonferenciát tartunk, a pásztorokat is mindig hívjuk, ez a következő szombaton lesz. Szeptember végéig felosztottuk a hétvégéinket. Nagyon köszönjük Istennek, hogy szorgalmassá tesz minket, az útjainkat.

Tegnap Debrecenben jártunk, összejövetelünkön a Jézus neve felmagasztaltatott. Magasságos volt ez a név, jeleket és csodákat cselekedett. Nem tudja elfelejteni az ember azokat a dicsőséges pillanatokat, amikor az ajkakról vallást tevő gyümölcsöket vihetjük Ő elé. Tegnap

is így volt. Ő szent nevéről vallást tevő szent ajkak gyümölcseivel áldozhattunk tegnap is az Úrnak. Interneten lesz fent a bizonyságokból. Evangélistáink is szorgalmasan munkálkodnak. Mindenki ragadtassék el az Úrral! Az Úr megfizette az árat.

Amikor kijelented, hogy Uram, szeretlek Téged, akkor *jó illat* száll fel. Erről szól a krisztusi Test, mindannyian imádjuk Őt, és szeretetünket közölni kell vele. Az Úr Jézus Krisztus éhezi ezt, hogy elmondjuk neki, hogy mennyire szeretjük, és ebben gyönyörködik, ebben örömét veszi az Úr. Ha kedves illat akarsz lenni az Úr előtt, akkor naponta közlöd vele a szeretetedet, amivel nem a világ előtt kell dicsekednünk. Az Úr szereti hallani azt. Ez az a *szeretet*, amit Ő közölt a mi szívünkkel.

Honnan vettük volna ezt? Nem is tudtuk, hogy mennyire szeret, míg ezt Ő nem közölte a szívünkkel. Úgy van írva, hogy Ő keresett minket, Ő talált ránk, nem mi találtunk az Úrra. Ő látta a szívünket, hogy most már készen áll az Ő befogadására, *kiöntötte* a szerelmét a szívünkbe, és attól a pillanattól kezdve tudjuk Őt úgy szeretni, ahogy Ő szeret minket. Ki kell jelenteni a trón előtt ezt a szerelmet, mert *Ő éhezi*, mint ahogy a szerelmesek éhezik az egymás szívének közléseit. Várja ezt az Úr tőlünk.

Fölemeljük a kezünket, és közöljük Vele a szeretetünket! Megköszönjük, hogy eljött értünk, hogy az életét adta értünk, hogy a szívünkben örök lakozást vett. És most tedd hozzá, amit még szeretnél megköszönni Neki, amit a héten tett veled, vagy az elmúlt napokban, vagy amit most kívánsz, köszönd meg! Itt van köztünk, és a közösség arról szól, hogy mi is szólunk Őhozzá, Ő is szól mihozzánk, és azonnal választ ad a közléseinkre.

Az Úr Jézus Krisztus szíve megdobbant, mert szóltál hozzá. Ezt gyakorold otthon, ne várd meg a vasárnapot, minden nap legyél ebben a *közösségben*! Ki mennyit tud, de ne hanyagold el! Nyissuk meg a szívünket, mert az Úr Igéje szeretne szólni ma hozzánk!

Az Úr Igéjében egy nagyon alapvető rész az, amelyről ma a szívem szólni kíván. Ez pedig egy váltság – amivel sokszor vagy nem vagyunk teljesen tisztában, vagy ha már megértés van is a szívünkön, de nem hozzuk úgy elő, ahogy az *igazi hatékonysággal* tudna működni – a *szent vér váltsága*.

A szent vérről szeretnék ma szólni nektek, mert ennek van az ideje. Valószínűleg azért adta az Úr, hogy pont most legyen, aminek el kell hangoznia, mert szeretné az Úr, ha többet hivatkoznánk az Ő szent vérére. A szent vérre, mint *váltságra*, és a szent vérre, mint *oltalomra*, és a szent vérre, mint a *békességünkre*.

A szent vérben való *megvallásainkat* kellene szorgalmasabbra vennünk ahhoz, hogy ezek az áttörések, amikben hiszünk, eljöjjenek az életünkben, ezért szeretnék ma erről az Ige tükrében szólni felétek.

Az 1Mózesben 1. fejezetben olvashatunk arról, amikor Isten szívében megszületett az a gondolat, hogy az embernek elő kell jönnie a teremtésben. Isten a Szentháromságban van, mint az Atya, az Ige és a Szent Szellem, azért van itt az a többes szám. Így szól:

> **1MÓZES 1,26–27.**
> **26. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.**

Isten itt nemcsak maga szól, hanem a Szentháromság minden tagja jelen van, és *elhatározásuk* volt, hogy szólítsuk elő az embert. Teremtsünk embert, aki a mi képünkre és hasonlatosságunkra legyen!

A *képünkre*, az azt jelenti, hogy *pont úgy nézzen ki*, mint ahogyan mi vagyunk. A *hasonlatosság* pedig azt jelenti, hogy épp olyan módokon tudjon a *szellemi birodalomban működni*, ahogy azt mi magunk is tesszük. Hasonlóak legyenek hozzánk a teljes mértékig.

Amikor Isten ezt elrendelte és *kimondta*, hogy teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, akkor elvégezte a *szellemi teremtést*. Isten elrendelte, hogy legyen egy ilyen ember, aki az Ő képére és hasonlatosságára lesz, és *szellemi lénnyé* teremtette először az embert. Hiszen Isten szellem. Az Ő képére és hasonlatosságára rendelte az embert.

Vagyis innen látjuk, hogy Isten, amikor teremt, akkor először mindig a *szellemiekben* teremti meg a valóját annak, amit *előszólít*. Csak utána jelentkezik majd az a *látható* fizikai világban. Ugye azt is olvassuk, hogy a láthatók a láthatatlanokból jönnek elő. Itt is így volt.

Amikor Isten azt mondta, hogy teremtsünk embert, akkor a szellemi embert teremtette meg, és ez a szellemi teremtés azt jelenti, hogy *szellemi lények* lettünk. Akkor, amikor ezt elhatározta, léteztünk onnantól kezdve, mielőtt még megszülettünk volna.

Nagyon fontos ezt így végiggondolni, de így igaz. Abban a pillanatban, amikor Isten azt mondta, hogy teremtsük meg az embert, attól a pillanattól kezdve a szellemi ember létezett. De még nem született meg, nem volt kézzel fogható, nem volt anyagi formája.

> **1MÓZES 1,26–27.**
> **27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá, és asszonnyá teremté őket.**

Jeremiásban olvashatunk erről egy betekintést.

> **JEREMIÁS 1,5.**
> **5. Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijöttél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.**

Hogy is volt ez? Mielőtt megfogant volna a kicsi embrió az anyaméhben, Isten *már előtte* ismerte. Miért? Mert megteremtette. Szellemi teremtés volt, szellemben előszólította Isten az embert. Isten tehát ismert minket még a születésünk előtt, ezt leszögezhetjük így.

Egy nagyon meghitt és bensőséges kapcsolatban voltunk Istennel, mielőtt megszülettünk. Mert Ő ismert minket, és egy könyvben leírta még az anyaméhben való *formáltatásunkat* is, hogy melyik csontunk miként és hogyan lesz, meg a születésünk helye és ideje – mindent eltervezett felőlünk. Ez az Ő gondviselése.

Ezt követően szellemben megteremtette az embert, jött az ember formáltatása. Látjuk, hogy ez kétlépéses volt. Először a szellemiekben teremtette meg az embert, utána második fejezetben a 7-es versben így folytatja:

> **1MÓZES 2,7.**
> **7. És formálta az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehelt az ő orrába életnek leheletét. Így lett az ember élő lénnyé.**

Tehát a *szellemünk* már megvolt, a szellemi birodalomban már léteztünk, és utána Isten azt mondta, hogy formálok neki *testet* is. Ne csak szellem legyen, mint ahogy mi vagyunk, hanem a föld porából formált egy alakzatot, egy emberi formát, ami úgy nézett ki, mint ahogy most kinézünk. És *lehelt* az ő orrába életnek leheletét.

Amikor megformálta az embert, akkor még csak egy kis poralakzat, porhüvely volt. Isten azt mondta, hogy most pedig *életet lehelek* bele, és belelehelt az emberi porhüvely orrába, Ádám orrába életnek leheletét.

Ez egy lenyűgöző pillanat lehetett, amikor Isten ezt a leheletet átadta, akkor az *Ő életét közölte* az emberrel. Amikor Ádám kinyitotta a szemét, akkor *megláthatta Istent* szemtől-szembe. Gondold meg, Isten lehelete Ádám orrában, és amikor Ádám ettől életre kelt, akkor, amikor fölnyitotta a szemét, először Istent látta.

Isten gyönyörködött az emberben. Így lett az ember élő lénnyé. Ezt mondja az Írás. *Formálta* az Isten az embert a földnek porából, *lehelte* az ő orrába az életnek leheletét, és így lett az ember élő lénnyé. Elkezdődött az élet.

Ebből látjuk azt, hogy nincs szükségünk testre ahhoz, hogy élhessünk. Mert életünk volt előtte is, *éltünk előtte is* szellemi formában, és aztán meglátjuk azt – mert a Biblia tanítja –, hogyha kileheljük az utolsó leheletünket, az élet akkor is *tovább folytatódik*. A szellemi élet nem szűnik meg, az örök.

A *földi életünk* megéléséhez van szükségünk erre a földi „ruhára”, a testünkre, hogy itt a földön élhessünk és a földi hatalmunkat gyakorolhassuk. Éltünk előtte is, attól a pillanattól, amikor Isten azt mondta, teremtsünk embert. Az ember szelleme létezett, és Isten ismerte őt.

A megszületésünk pillanatától egy földi formában élünk egy ideig itt a földön, aztán az utolsó leheletünk kilehelésével ez az élet vagy *visszakerül* Istenhez a mennyországba, vagy akik a Krisztusban nincsenek újonnan születve, azok egy másik helyre. De az élet tovább folytatódik, ezt tanítja a Biblia.

Az *élet ajándékát* adta tehát Isten az embernek ebben a leheletben, amikor Ádámba lehelte az élet leheletét. Ez volt az a pillanat, amikor Ádám teste *életre kelt*, és ez volt az a pillanat, amikor a *vér keletkezett* a testében, és elkezdődött a keringés az egész testében. A vér abban a pillanatban keletkezett az ember testében, amikor megkapta Istentől az isteni leheletet. Az élet leheletét.

Ez azért nagyon fontos, mert a későbbiekben láthatjuk, hogy a Biblia tanítása szerint a *testnek az élete a vérben van*. Ezzel az első lehelettel, amit Isten az emberbe lehelt, jött létre a vérünk, jött létre a vérkeringésünk, és az *életet a vér hordozza* a testben.

Az Apostolok cselekedeteiben olvashatjuk, hogy az Isten tanítása szerint az egész emberi nemzetséget Isten *egy vérből teremtette*. Ez volt az a lehelet, amit Ádámba lehelt, az *egy vér* létrejött a teremtés által.

> **APOSTOLOK CSELEKEDETEI 17,24–26.**
> **24. Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek Ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.**
> **25. Sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szűkölködnék, holott Ő ád mindeneknek életet, leheletet és mindent;**

Ő *adta* az életet. Az élet leheletéből jött az életbe. Minden ez által jön az ember életébe. Az egész emberi nemzetséget *egy vérből* teremtette.

> **26. És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván előre rendelt idejüket és lakásuknak határait;**

Az *emberiség vére* megszületett. Itt csak zárójelesen jelzem, hogy a rendelt idejük nem az életük hosszát jelenti. Van, aki azt mondja, hogy Isten elrendeli, hogy én harmincöt évig éljek, és utána vége. Szó nincs róla. Ez az „elrendelt ideje” azt jelenti, hogy *mikor születsz* a földre.

Minden egyes élőnek megvan a maga feladata az időtengelyen, hogy mikorra rendelte Isten. Minket az *idők végére* rendelt el, mert a legjobbat a legvégére tartogatta, és nagyon sok dolgunk van, mert azt el kell végezni. Iderendelt minket az időtengely végére az utolsó pillanatokba.

De az Ige nem azt mondja, hogy meghatározta, hogy itt hány évet fogsz élni. Szó nincs erről, hanem elrendelte az idejüket, hogy *mikor szülessenek*. Látjátok, az Igét hányféleképpen lehet értelmezni? És jönnek a téves gondolatok.

Tehát elrendelte a *születésed idejét* pontosan, és a lakásodnak a *helyét*, a határát, hogy te itt elrendelt vagy, hogy Magyarországon szülessél. Itt van a dolgod, itt van a feladatod, és köszönjük ezt Istennek.

A drága Úr Jézus kegyelméből látjuk, hogy ez a vér Isten leheletével jött elő az emberben. De történt egy nagyon sajnálatos dolog. Rögtön a harmadik fejezetben olvashatunk róla. Ettek a tiltott gyümölcsből. Ettek abból a gyümölcsből, amire mondta Isten, hogy abból ne egyenek. Miután ezt tették engedetlenségben, megnyilatkoztak a szemeik.

1Mózes 3,7. 21.
7. És megnyilatkozának mindkettőjüknek szemei, s észrevevék, hogy mezítelenek; fügefalevelet aggatának azért össze, és körülkötőket csinálának maguknak.

Történt velük olyan, amit előtte nem láttak. Olyan dolgokat tettek itt, többek között észrevették, hogy *mezítelenek*. Így írja az Ige. Mivel felfedezték, hogy fedetlenek, ennek az orvoslására fügefaleveleket aggattak egybe, és *körülkötőket* csináltak maguknak belőle.

Azonban ez a megoldás az embernek az ügyeskedése volt, mert Isten nem találta elég jónak, mert a *bűn elfedezéshez* vérontásra van szükség. Nem volt ez elég, hogy faleveleket szedegettek, és azzal takargatták el magukat, ugyanis bűnt követtek el.

Vérontás nélkül nincs bűnöknek eltörlése, nincs a bűnöknek elfedezése. Istennek ezért állatokat kellett leölnie, és *állatok bőréből* készített Ádámnak és Évának előkötőket, ruhácskákat, amivel betakarta őket.

Ezeknek az állatoknak a bőre hordozta az állatoknak a *vérét is*, az életét is, ami az ártatlan állatoknak az ártatlanságát az emberre ráárasztotta a bűnnek az elfedezésére. Már ebben a pillanatban megjelent a vér, a váltság.

21. És csinála az Úr Isten Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltözteté őket.

Isten ezeket az állatbőr darabokat az emberre öltötte. Ugyanis Isten nem vitte el a tisztítóba azokat a lenyúzott bőrdarabokat, hanem úgy véresen tette Ádámra és Évára. Az állatnak az *áldozati vére* már megjelent a 3. fejezetben. Vérontás nélkül nincsen bűnöknek az elfedezése, eltörlése. Jelezte ezzel Isten, hogy szüksége lesz a vérre, a véráldozatra.

Nem elég, hogy mi magunk próbálgassuk a bűneink takargatását, elfedezését. Ezek csak fügefalevelek! Amikor azt mondod, hogy majd jó cselekedetekkel ezt vagy azt helyrehozzuk, ezek fügefalevelek. Amikor azt gondoljuk, hogy majd ha rendszeresen gyülekezetbe járunk, akkor valamit jóváteszünk. Fügefalevelek!

Azt gondoljuk, hogyha majd veszünk vízkeresztséget, valamint ilyen vagy olyan vallást gyakorlunk, és ha majd ilyen meg olyan elgondolás szerint élünk… Fügefalevelek! Nem elegendő Istennek. Vagy felettünk van a szent vér, és akkor teljes oltalma alatt élünk és teljes váltságunk van, vagy fügefalevélbe vagyunk betakarózva. Ez utóbbi nem elegendő Istennek.

Érdemes ezen elgondolkodni, hogy hány alkalommal próbálkozunk a fügefalevél megoldással az életünkben, de az nem visz minket előbbre. Nem véletlenül átkozta el Jézus a *fügefát*. Nem viszi az embert előbbre. Vérontás nélkül nem lehet foglalkozni a bűnnel, ez tanulság.

A 3. fejezetben kitűnik Istennek az elgondolása, amikor Isten felöltöztette őket azokba az állatbőr darabokba, amelyek vérrel voltak megjelölve. Az *ártatlannak a halála* kellett a bűn eltakarásához. Ez az alapelv a 3. fejezettől végig a Bibliában újra és újra előjön.

Isten ugyanis szent. Az egyik hatalmas tulajdonsága Istennek, hogy Ő *szent*. A másik tulajdonsága pedig, ami nagyon fontos, és meg kell említeni, hogy Ő *irgalmas* egyben. Az Ő szentsége *nem engedi* azt meg, hogy a bűn *büntetése elmaradjon*. A bűnt meg kell büntetnie. A bűnt bűnnek kell nevezni, és a *bűnért büntetés jár*. Bűnhődni kell a bűnért. A bűnért valakinek meg kell halni.

Másrészt Isten *irgalmas*, és nem engedi, hogy az ember haljon meg. Mert annyira szerette az embert, hogy azt gondolta magában, hogy *szerzek áldozatot*, és az ártatlan állatnak a halálával, az ártatlan baknak az ártatlanságával *elfedezem* az ő bűneiket. Így jöttek be az Ószövetségbe a véráldozatok.

Mert az Ő *irgalmassága* nem engedte, hogy az *ember elvesszen*, hogy az *ember fizessen* a saját bűneiért, hogy bűnhődjön és aztán meghaljon. Hanem Isten egy csodálatos megoldást hozott. Az Ószövetségben az *engesztelést* hozta a bűnre. Ártatlan áldozatoknak kellett meghalni, ezek *állatáldozatok* voltak. Kosok, bakok, juhok, tulkok, véráldozatát kellett bemutatni *évről évre*.

Voltak áldozatok, amit *napról napra* kellett bemutatni, folyton-folyvást kellett a vérnek folyni, hogy a vér ott legyen a nép felett, hogy a népet eltakarja, hogy *engesztelést* hozzon a nép bűneiért. Így az ártatlan állatoknak az ártatlanságát tudta Isten tekinteni az ember felett, és így nem tekintett az elkövetett bűnökre. Ehhez vérnek kellett folynia.

A fügefalevelekkel nem lehet a bűnért megfizetni az árat, *kiontott vér* kell hozzá. Rengeteg kiontott vér folyt az Ószövetségben. Hihetetlen mennyiségű vér folyt. Újra és újra kellett bemutatni az áldozatokat. Évről évre volt, amit napról napra, újra és újra be kellett mutatni. Vajon miért? Az Ige mondja, úgy fogalmazza meg nagyon érthetően:

> **3MÓZES 17,11.**
> **11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életetekért, mert a vér a benne levő élet által szerez engesztelést.**

Azt mondta Isten, hogy a vérontás kell. Az *oltárra vért* adok nektek, mert a testnek élete a vérben van. Így az *ártatlanság élete* fog betakarni benneteket a fügefalevelek helyett. Az ártatlannak a vérét kell ontani, és a vérnek az élete lesz felettetek. Ezt évről évre meg kell ismételni, mert ez nem az a vér, amire igazán szükség lesz.

Ez csak *előképe* annak, ami eljövendő. Évről évre kellett bemutatni ezeket, jelezve, hogy ez csak egy <u>időleges engesztelés</u>, időleges elfedezés. Az *elfedezés* azt jelenti, hogy az az elkövetett bűn ott van még, csak *le van fedve*, le van takarva. Ami ott van, az a bűn, de Isten *nem azt tekinti*, hanem a felette levő vért tekinti, és a *vérnek az ártatlanságára* tekint.

Ezek az állatok ártatlanok voltak. Így a bűnt elfedezték. Mutatta továbbá azt, hogy a bűnnek milyen súlya van az ember életében. Az állandó vérontás mutatta a bűnnek a súlyos voltát. Istennek foglalkoznia kell majd a bűnnel, jelezte ezt az ószövetségi áldozatrendszer. A vérontás a bűnnek a súlyosságát mutatta.

Harmadrészt pedig jelezte Isten ezzel az ószövetségi véráldozat-rendszerrel, hogy ez egy előkép. Jön majd a tökéletes áldozati Bárány. Jézus vérének a kiontása az egyszer és mindenkori lesz, mert Ő tökéletes, mert az Ő vére szeplőtelen, és értetek adom az oltárra. De nem a földi oltárra, a *mennyei oltárra* adom azt engesztelésül.

Ez olyan engesztelés lesz, ami nemcsak elfedezi, hanem *eltörli* a bűnöket. A súlyát érzed-e? Olyanná lesz, mintha a bűn soha nem lett volna. Mintha te soha *nem követted volna el* azt a bűnt. Óriási dolgot cselekedett Isten, mikor előhozta a csodálatos szent vért.

Isten adta a *törvényt*. A törvény vezette el az embert a *bűn ismeretére*. Addig nem tudta az ember, hogy bűnt cselekszik, amíg Isten nem közölte a törvényben, hogy mi az, amit követel az embertől. A törvény vezette el az embert a bűn ismeretére.

Amikor *megszegték* a törvényt, akkor kellett az *engesztelés áldozata*. Vér kellett, hogy kerüljön a bűnre. Az Ószövetségben Isten egy *szövetség ládáról* rendelkezik. Kellett venni a szövetségnek a ládáját, ami *fából* készült és *arany* borítása volt. Ebben a szövetség ládájában kellett őrizni többek között a törvénytáblákat, amelyben meg volt írva Istennek a tíz parancsolata.

Akik a törvényt megszegték, Isten azt mondta, hogy tegyünk erre a ládára egy *fedelet*. Ez a fedél ez színaranyból legyen. A láda az fából és aranyból volt. A *fa* jelezte az embernek az emberi voltát, a gyarló voltát. Az *arany* beborítás jelezte, hogy én mégis az isteni voltomat helyezem rád. A szövetség ládájának a fedele színaranyból volt és rajta *két kerub*.

És Isten elrendelte, hogy a Szentek Szentjében, ahova a szövetség ládáját elrendelte, a főpapnak hintenie kellett az áldozati állatok véréből. Akkor a szent vér még nem létezett. Évente be kellett menni, és *hinteni* kellett a fedélre, a *kegyelem fedelére*.

Ezáltal Isten, amikor tekintette volna a törvényszegéseiket, *helyette a vért látta*. És így *nem járt büntetés* a bűneikért, mert engesztelés volt. Ezeknek a bakoknak és bikáknak a vére – a Zsidó levél írja – elegendő volt a testnek tisztaságára. Egészségben élhettek, *áldásban* élhettek, amíg ezeket az áldozatokat magukra érvényesítve gyakorolták, mert Isten mindig a fedélen lévő *vérre tekintett*.

Ez annak az *előképe*, amit velünk Isten a *megváltásban elvégzett*. Jézus vére örökkévaló váltságot szerzett nekünk. Ezt azért merem állítani, mert a Biblia így írja. Örökkévaló váltság! Nem kell évről évre újra bemutatni a szent vér áldozatát Jézusnak.

Jézus a Szent Szellemtől fogantatott. Jézus vérében az ember bűn-természete így nem volt jelen. Az Ő vére *szent* és *szeplőtelen* volt, a mai napig romolhatatlan. Ez a vér elég volt a bűnök elfedezésére és eltörlésére.

A *bűnök eltörlését* hozta az embernek, ami azt jelenti, hogy olyan módon tekinthet Isten az emberre, mintha a bűn *soha nem létezett volna* az életében. Ez egy nagyon fontos részlet, meg kell őriznünk. A Róma levélben azt mondja, hogy megigazultunk az Ő vére által.

RÓMA 5,9.
9. Minekutána azért most megigazultunk az Ő vére által, sokkal inkább megmenekülünk a haragtól Őáltala.

Ez most már az Ő vére, tekintsük az Újszövetséget. Jézus mondta, hogy ez az a pohár, az én vérem, az Újszövetség vére, amely értetek ontatik a bűnöknek eltörlésére. Egy *új vért* hozott Isten a földre. A *szent vért*, ami megadta nekünk a *bűneink eltörlését*.

A *bűnök eltörlése* által egy *megigazultságot* hozott az embernek olyat, ami addig nem létezett. Hogy a bűn nem tartatik számon többé. Eltöröltetett. Jézust Isten eleve *elrendelte engesztelő áldozatként*, és így folytatja, hogy az Ő vérében.

RÓMA 3,25.
25. Akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszútűrésből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket.

Amikor olvassuk ezeket a verseket, akkor mindig kell, hogy a figyelmünk egy kicsit megnyugodjon, hogy a vérről van szó. Isten Jézust eleve elrendelte engesztelő áldozatul az Ő vérében. Mondd velem együtt, kérlek: Az Ő vérében! Ez Jézus vérét jelenti.

Engesztelő áldozat volt Jézus. Mert Jézus Krisztusnak azért kellett a földre megszületni, mert az Ő *vérében lévő életet* adta Isten az oltárra nekünk. Előbb olvastuk ezt a verset, hogy a vérben lévő élet az engesztelés a bűnért.

Az Ő vérében *Isten ereje* volt jelen és *Isten élete* volt jelen, mert Istentől fogant, a Szent Szellemtől. Így amikor a Jézus vérét *kiejted*, vagy hivatkozol rá, akkor *Isten élete lép működésbe* az életedben. Ezt tartsd szem előtt, és úgy olvassuk a következő hivatkozást:

EFÉZUS 2,13.
13. Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol voltatok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által.

Írja, hogy *közelvalókká* lettünk a Krisztus vére által. Nagyon fontos vers. Addig távolvalók voltunk, Izrael szövetségeitől idegenek. Krisztus nélkül valók voltunk, Isten nélkül valók voltunk. És jött Krisztus vére, és egy csodálatos véráldozat. Amit ez hozott nekünk, ez minket közelvalókká tett. Ez a szent vér, ami a váltság volt érettünk, ami a megigazulást hozta nekünk.

Ami az engesztelő áldozatot adta, közelvalókká tett minket. Ezt jelenti, hogy az Ószövetségben csak a főpap mehetett be évente egyszer a Szentek Szentjébe. Mi az Újszövetségben *meghívást* kapunk arra, hogy bemehessünk a *Szentek Szentjébe*, mert Jézus egy utat tisztított nekünk. Egy élő, egy igaz, egy szent utat tisztított nekünk az Ő vére által, hogy oda bemehessünk. Ez a bemenetünk a szent vér által van. Ezzel közelvalókká lettünk.

Sőt, az Ószövetségben a templomban *nem volt szék*, hogy a pap leüljön, állandóan végeznie kellett a szolgálatát. Újra és újra be kellett mutatni azokat. Nem volt ideje megpihenni.

Az Újszövetségben Jézus, mikor bevitte a szent véráldozatát és bemutatta Isten oltárán, és megesküdött erre a szent vérre Jézusnak, akkor egymással kötöttek szövetséget, hogy teljesen szabad légy az ellenség minden erejétől. Ez egy tökéletes örök engesztelés. Akkor *Jézus leült* az Atya jobbjára. Leülhetett az Atya jobbjára, és te arra a *trónra meghívást* nyertél. Te együtt ültettettél Ővele.

Nagyon *nagy különbség* van az Ószövetség és az Újszövetség vére között. Az ószövetségi *állatáldozatok* vére soha nem tudta volna ezt megszerezni, amit a drága *szent Bárány* létrehozott nekünk. Azt hozta nekünk, hogy bemehetünk *Isten jelenlétébe*, közelvalókká lettünk,

és bemehetünk a *Szentélybe*, és a *hatalom helyét* elfoglalhatjuk. Ott trónolhatunk Jézussal. Meghívást kaptunk erre.

A Kolosse 1,14 mondja, hogy *váltságunk* van az Ő vére által. Azt jelenti ez a váltság, hogy ha valakit például elrabolnak, és váltságdíjat kérnek érte, csak akkor engedik szabadlábra, ha kifizetik érte azt a váltságdíjat. Így tudnám leginkább egyszerűen elmondani, amit itt a Kolosse levél ír.

KOLOSSE 1,12–14. 20.
12. Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

Csak úgy nem léphettünk volna be. Az Atyának hatalmas munkát el kellett végezni; *alkalmassá tett* minket. Nagyon sok minden van benne, hogy mit kellett tenni az Atyának, de alkalmassá tett minket. Most már alkalmasak vagyunk, hogy a világosság birodalmában részt vehetünk, bemehetünk oda.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

Addig a sötétség hatalma, uralma alatt voltunk, a bűn fogságában éltünk. *Kiszabadított* egy királyságból, ehhez kellett a *váltság*. Ahhoz, hogy onnan kihozhasson minket, ahhoz váltságdíjat kellett *fizetni*. Akkor tudott kihozni minket, mikor az a váltság kifizettetett. Teljes váltságot fizetett értünk, erről szól itt. Váltság volt az Ő vére.

Átvitt minket egy másik birodalomba, a világosság birodalmába, ahol pedig *alkalmassá tett* minket, hogy ott részt vehessünk, vagyis *teljes megigazultságot* ruházott ránk. A bűn többé nem létezik az életedben. Mintha nem is követted volna el.

Mintha soha nem lettél volna a bűnös múltadban. Új teremtéssé lettél. Ebbe a királyságba másképp nem mehettél volna be. Először váltságot fizetett, utána megigazulttá tett az Ő vére által, és erről a váltságról beszél a 14-es vers.

14. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek eltörlése.

Mintha nem létezett volna. Az egyetlen, aki valaha emlékeztetni fog arra, vagy szeretne emlékeztetni, hogy miket tettél a múltban, akkor most már fogod tudni, hogy ki az? Az ellenség. *Isten nem emlékszik*, eltörölte. Új teremtéssé tett, váltságot fizetett, és alkalmassá tett, hogy oda bekerülj. Megigazított. Olyan, mintha a bűnt soha nem követted volna el.

Ő így tekint rád, mert a fedélen ott van a szent vér. A szent vérre tekints. A szent vér által téged tisztának, *szeplőtelennek*, tökéletesnek, *megigazultnak lát*. Ez, ahogy Isten lát téged. Ne keverd össze azzal, hogy mi hogyan látjuk magunkat.

Mi ugyan átmegyünk a múlt dolgain, és az elménkben, gondolatainkban vissza tudunk ezekre emlékezni, hogy miket tettünk. Most akkor Istent hazugnak nevezzük, hogy ez nem létezik? Nem. Ahogy Ő látja, az az igazi. Nekünk kell megtanulni *úgy látni*, ahogy Ő látja.

Ahhoz, hogy mindazokban az *áldásokban* járhassunk, hogy mindig az igazságot szólja, *hatalmas árat* fizetett azért, hogy azt kijelenthesse, hogy te megigazult vagy. Hogy a bűn nem létezik az életedben.

20. És hogy Őáltala békéltessen meg mindent magával, békességet szerezvén az Ő keresztének vére által; Őáltala mindent, ami csak van, akár a földön, akár a mennyekben.

Békességet szerzett az Ő keresztjének vére által. Ha elképzeljük a keresztet, hogy ott milyen hatalmas mértékű vérontás volt… Jézusnak az utolsó csepp vérét ki kellett ontatnia. Mikor a katona a dárdával megdöfte az oldalát, akkor az a maradék vér is, ami a testében maradt, annak is ki kellett ontatni. Ez a vér, ami a kereszten végigfolyt, kifolyt, és áldozat volt, az áldozati vér, a te békességedet szerezte. Többet az ellenségnek *nincs joga háborgatni* az életedet.

Ha mégis olyan oktalan lenne az ellenség, hogy bár te kijöttél az ő birodalmából – egy másik birodalomban vagy, az isteni királyságban vagy –, de ha mégis zaklatásokat hozna, háborgatásokat hozna, betegségtüneteket hozna, anyagi életedben megtámadna vagy a családi köreidben hozna bosszantásokat, bármilyen módon próbálna téged zaklatni, mi az, amit tenned kell? *Hivatkoznod* kell a *váltságra*, ami érted kifizettetett.

Amikor *rámutatsz* a *szent vérre*, abba az ellenség nem bír belenézni. A szent vér ugyanis elvégezte, a szent vér kifolyt, a szent vér váltság volt, a szent vér engesztelés volt, a szent vér megigazultságot hozott, ezért ördög, te *nem teheted be a lábad* ebbe a birodalomba, ahova engem Isten átvitt a szent vér váltsága által!

Tekintsd a váltságot, sátán! A váltság ki lett fizetve és én szabad vagyok! – ennyibe kerül neked a *védekezésed*, nem érintheti az életedet! De ha mégis megpróbálna behatolni abba a királyságba, ahova törvényesen nem teheti be a lábát, betolakszik, és hazugságokat hoz, akkor a te részed, hogy *érvényesítsd a váltságot*, ami érted kifizettetett.

Ez a szent vér volt. Ezért kell a *szent vérben* megtanulnunk *jobban imádkozni*, gondolkodni, beszélni, szólni és megvallásokat tenni. Ugyanis a szent vérnek van egy *tulajdonsága*, amiről a Biblia azt írja, hogy *megszólal*.

Az *eredendő vérnek* is van egy tulajdonsága – már Káin és Ábel esetében olvashatjuk azt a Bibliában –, amikor Káin megölte Ábelt. Mózes első könyvében vagyunk a 4-ik fejezetben egészen a legelején, a 10-es versben, amikor ez a szörnyű testvérgyilkosság megtörténik.

Isten azt mondja Káinnak: *A te atyádfiának vére* – és tudod, hogyan folytatja? – *kiált*! Nem csak megszólal, hanem kiált! *Kiált* hozzám a földről! Az élet megszűnt a testi formájában, de a vér, ami az életet hordozta, az *életet képviselte*, az tovább él olyan formában, hogy Isten *meghallja* annak a vérnek a hangját.

Mert Ábel vére *kiáltott* Istenhez, hogy igazságtalanság történt velem! Az életemet vették el, gonoszságot cselekedtek ellenem, tégy igazságot! *Igazságszolgáltatást* követelt és az Atya meghallotta, mert le van itt írva.

Ha Dávid esetét nézzük, az ő élete során rengeteg vérontásban volt része, mert hihetetlen mértékű ellensége volt, akinek az életét kellett vennie, mert a harcban vagy az egyik vagy a másik marad életben.

Rengeteg vér tapadt a kezéhez, mindig hősködött, és hős is volt, legyőzte az ellenséget. Nagy győzelmeket aratott, de rengeteg vér tapadt a kezéhez. És tudjátok, hogy mit mond neki Isten, amikor templomot akar építeni a számára? Én micsoda *palotában* lakom, az Istennek a ládája meg csak egy *sátorban* van! Elhatározta: most templomot építek Istennek, egy szép ékes palotát! És mit mondott neki Isten? Azt mondta: Látom a szíved szándékát és meg fog épülni ez a gyönyörű templom, de ezt nem te építed meg, mert a te kezedhez túl sok vér tapad.

Tudod miért? Azért, mert az a kiontott vér, annak az *ártatlan vérnek* a szava Istenhez *kiáltott*. Isten nem tudta elfogadni Dávid kezéből azt a gyönyörű templomot, amit építeni akart, mert a vér felkiáltott Istenhez. Azt mondta: a te fiad fogja megépíteni, te csak *gyűjtsd össze* a gazdagságot, és a te fiad, Salamon *építi meg* nekem ezt a templomot. Így is lett.

A kiontott vér felkiált Istenhez. Ha már ez az *ember vérével* így van, akkor mennyivel inkább a *Krisztusnak a vérével*. Ezt a kereszténynek nagyon jól meg kell tanulni és meg kell érteni. A Zsidó levél mondja a 12-es fejezet 24-es versében, hogy odajárulhatunk a meghintés véréhez, ez a mennyei Szentélyben van.

ZSIDÓ 12,24.
24. És az új szövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintés véréhez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére.

Vagyis, ha téged az *ellenség kikér* és meg akar próbálni, lopni akar tőled – *a tolvaj nem egyébért jön, lopjon, öljön, pusztítson*, megvannak a szándékai, megvannak a tervei –, tudnod kell, hogy érted *váltság fizettetett*: ez a szent vér, ahogy olvastam.

A *váltság* az Ő szent vére volt, oda kell járulnod a *meghintésnek* a véréhez és meg kell szólítanod: Drága szent vér, meg van írva, hogy jobbat beszélsz, mint az Ábel vére. *Szóld* ezt a váltságot! Nem cselekedheti velem az ördög, megtiltottam, rajtakapatott, jogtalan betolakodó az életemben, *távoznia kell*!

És *kitartod* a szent vért, s ez a szent vér *megszólal*, és *megperli* a te ügyedet, mert így van megírva. A szent és a romolhatatlan vér a mi igazságunkat szólja, ami Tőle van, ugyanis a *test élete* a vérben van. Ezzel kezdtük ma, és a Krisztus Testének élete pedig a *szent vérben* van. A Krisztus Testének az élete, mindannyiuknak az élete a szent vérben van. Meg kell tanulnunk *élni* a szent vérrel az utolsó időkben. Az ördögnek rengeteg gonosz terve van, és mindegyiket meg tudjuk *semmisíteni* vele, egytől egyig, az utolsóig. Az utolsó tervéig.

Az *isteni életet* a szent vér hordozza, s amikor a szent vérre hivatkozol, és a szent vért megszólítod, hogy szólaljon meg az életedben, akkor ez az isteni élet kezd el munkálkodni az életedben, és Istennek az ereje kezd el megnyilvánulni. És Isten *ereje* minden ellenséges erőnél összehasonlíthatatlanul *hatalmasabb*, nem lehet az ellenségnek felvenni a versenyt, mert Jézus *legyőzte* őt.

Ő egy *megsemmisített*, legyőzött, hazug, betolakodó ellenség. Nyugodtan hívd így, ennyi elég, ebben minden benne van. Ha a szent vért *kitartod*, abban van a te oltalmad, a *védelmed*. A szent vér megszólal, ha szólítod! Ugyanis Jézus élete a *kereszten kiontatott*, és az élet, ami a szent vérében volt, a világ váltsága lett és egy *új életet hozott* a földre.

Ezért nem tudunk eléggé *hálát adni* Istennek, hogy ezzel élhetünk, hogy ez a miénk, hogy ez a mi oltalmunk és a váltságunk. A szent vér *oltalmat* is hoz. Ezt a versekben most nem olvastam fel, de emlékezzetek, amikor Isten Egyiptomból hozta ki a zsidó népet, mit mondott?

Vegyétek a báránynak a vérét és *jelöljétek meg* az ajtófélfákat, a szemöldökfát hintsétek meg szent vérrel. Ha ez a szent vér ott van, és ti bent maradtok a házban, nem jöttök ki azon az éjszakán, akkor én, amikor elmegyek és látom a szent vért, nem engedem, hogy a pusztító bemenjen abba a házba. Kifeszítették a vért, a vér ott is megszólalt.

A vért *látta Isten*, de nem csak Isten látta, hanem a *pusztító is látta*, így a pusztító sem mehetett be. A vérrel hitben való *együttműködés* a keresztény élet *győzelme* szempontjából nélkülözhetetlen. Nélkülözhetetlen, ugyanis Isten *tanúként* rendelte a vért.

Gondoskodott Isten *tanúkról*, a Biblia szerint a földön is és a mennyben is adott nekünk tanúkat. A tanúknak az a dolga, hogy az *igazságot szólják*, ahogy történt, amikor megkérdőjelezik az igazságodat, amikor megkérdőjelezik a megváltásodat, megkérdőjelezik a jogodat, hogy van-e jogod a gyógyuláshoz. Isten azt mondta, hogy adok három tanút.

1JÁNOS 5,7–8.
7. Mert hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a mennyben: az Atya, az Ige és a Szent Szellem; és ez a három egy
8. És hárman vannak, akik bizonyságot tesznek a földön: a Szellem, a víz és a vér; és ez a három is egy

A mennyben is vannak tanúink: az Atya, az Ige és a Szent Szellem. Itt vannak a földi bizonyságok, ahol élünk, ahol az ellenség próbálkozik és igyekszik behatolni az életünk köreinek belsejébe, ahova nincs joga bejönni. Ezért hívom *betolakodónak*.

Adott Isten tanúkat, hogy fel tudd emelni a hangodat és *tudj hivatkozni* a jogaidra, a megváltásodra, az engesztelésre. Nézd meg, mit kaptunk itt a földön: a Szellem, aki a Szent Szellem, a víz és a vér. Ez a három is egy.

A drága *szent vért*, ami a Golgotán kiontatott éretted, *tanúként* rendelte el Isten az életedben. Ez azt jelenti, hogy a szent vérnek valóban van *hangja*, mert ha megszólítod, akkor tanúskodni fog és *elmondja az igazságot*, hogy hogyan is volt ez: valóban Jézus felvette magára a bűneidet, valóban Jézus elhordozta a betegségeidet, valóban kilehelte a lelkét, valóban az utolsó csepp véréig véráldozat volt, szeplőtelen vér volt.

Ez a vér megszólal, és ezekről bizonyságot tesz, hogy ez így van. Nem lehet másképp az ő életében, tanúbizonyságot tesz, mint egy peres ügyben elmondja a te igazságodat, ha te szólítod. Meg kell tanulnunk a szent vérrel *együtt lüktetni*, hogy az a javunkra tudjon megszólalni, megnyilvánulni, tudja hozni Isten erejét az életünkre.

Nélküle nem jutunk előbbre, a drága szent vér nélkül. A szent vérnek lüktetnie kell az életünk felett. A Zsidó levélben írja az Írás, a 10. fejezetben:

ZSIDÓ 10,19–22.
19. Mivelhogy azért atyámfiai bizodalmunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által.

Nem mehetsz be a szentélybe a vér nélkül. Sokan gondolják, hogy már az Atya színe előtt vannak, és az imáikkal már a szellemi birodalomban a Szentek Szentjében ott vannak az Atya előtt, de a szent vérről nincs tiszta megértésük. Az Atya elé nem mehetsz be *hálaadások* nélkül, hogy a *szent vért megköszönd*.

A szent vér által van a *bemenetelünk* oda. Ez az első, amit meg kell említened, amikor bemész az Atya elé – a Jézus nevében erre a szentséges helyre, ahova meghívást kaptunk –, hogy *megköszönd* a szent vért, ami kiontatott érted.

Elkezdesz *hálákat adni* a szent vérért, elkezded magasztalni ezt a szent vért, elkezded magasztalni az Atyát ezért a hatalmas áldozatért, amit hozott érted, ami a váltságod volt, ami az engesztelés volt, ami a békességedet hozta, ami az oltalmadat hozta, ami a szent vérben van.

Tanítja nekünk az Ige a Zsidó 13,15-ben, hogy áldozatokat kell vinnünk mindenkor Isten elé. Ha berontunk a kérésünkkel a trónterembe, és nem vagyunk szellemben, akkor hiába mondtad azt az imát Jézus nevében. Ha *nem szellemben* voltál, akkor az *földre esett*.

Meg kell tanulnunk szellemben lenni Istennel. Vagy testben vagyunk, vagy szellemben. Meg kell tanulni a szellemben való bemenetelt a Szentek Szentjébe, és ahogy az embert a Szent Szellem oda bevezeti, máshogy nem lehet. A Szent Szellem *tanít* meg minket erre, hogy egyre inkább többet és többet kívánunk ott lenni majd, és jobban szeretnénk újra bemenni, és több időt szakítunk rá. Ez egy *közösség* Istennel.

ZSIDÓ 10,19–22.
20. Azon az úton, amelyet Ő szentelt nékünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,

Megszentelte ezt az *utat nekünk* a szent vérével, Ő szentelte, előtte nem volt oda bemenetel az embernek. Amikor Jézus kilehelte a szellemét, a kárpit kettéhasadt az ószövetségi templomban, jelezvén ezzel Isten, hogy többé *nincs elszigetelve* az ember attól, hogy *bemenjen* Isten jelenlétébe.

De csak egyedül úgy lehet belépni, hogy a keresztfán az a vér kiontatott. A kárpit az Ő teste volt. A kárpit kettéhasadt, az Ő testéből kifolyt az utolsó csepp vér. Ezzel a vérrel lehet oda bemenni, nincs máshogy.

21. És mivel nagy főpapunk van az Isten háza felett,
22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

A szíveden *ne legyen* meg nem bocsátás, harag, neheztelés, mindig teljesen igaz legyen a szíved, azokat onnan ki kell dolgozni, ki kell venni. Hogyan tudsz oda bemenni? A vérrel való meghintés által. A szíved *megtisztul*, a lelkiismereted megtisztul, többé *nem vádol* a szíved.

Ha valamiért vádol a szíved, be kell menned oda a szent vér meghintéséért. Ne halogasd, egy percet ne várjál, mert addig sérthető a szíved, amíg a vádolásokat hordozod ott. Azt mondja az Ige, ha a *szíved nem vádol* téged, akkor vagy jó helyen. Ha a *szíved vádol* téged, akkor oda kell folyamodnod a szent vér meghintéséhez.

Ugyanis a szent vér *megszólal* és elmondja a te bűn nélküli voltodat, a te tökéletes voltodat, a te szeplőtelen voltodat, a te *megigazult* voltodat. Oda kell járulni, nem lehet e nélkül Isten előtt megállni, ő elvégezte, nekünk pedig *élni* kell vele. Teljesen tiszta vagy.

Az Ige a fürdője a testednek, a lelkiismeretednek a szent vér meghintése, és valóban ott vagy, ahol Isten téged *lát* a *szent vér által*, ugyanis szent papság lettünk. Az ószövetségben a papság nem mehetett be a Szentek Szentjébe, csak a főpap. Az 1Péter 2,5 mondja, hogy mi *királyi papság* lettünk, ami azzal jár, hogy mi *szellemi áldozatokat* mutatunk be Istennek.

Mi már *nem* a leölt állatok vérét visszük áldozatként, hanem *szellemi* áldozatokat viszünk a szellemi papságban, megemlékezve a szent vérről, ami kiontatott. Hálaáldozatokat viszünk, imádatokat és megvallásokat viszünk, az ajkaink tulkaival áldozunk, ugye ezt írja?

Megvallásokat teszünk: *A szent vér engem szabaddá tett*! Ezt kimondod. Ez egy áldozat Isten előtt, egy *szellemi áldozat*, azon kívül az *igazság*, de a *szádból* hallania kell az egész szellemi birodalomnak.

Az *ajkaink* tulkaival áldozunk, mint szellemi papság, királyi papság, szent nemzet. A szent vérrel való *együttműködésünk* a győzelem kulcsa az életünkben. Ezt az Ige mondja, és én csak szólom, hogy világosságot vegyünk. Meg kell *tanulnunk* imádkozni a szent vérben.

Azt mondják sokan, hogy ugyan már, hol van ez a Bibliában, hogy *szólítjuk a szent vért*. Olvasd el még egyszer a Bibliát, meg fogod találni, ha figyelmesen olvasod. A szent vér *megszólal*, a szent vér *bizonyságot* tesz, a szent vér az egyik *tanú*, Isten azért rendelte. A szent vérnek *hangja* van, a szent vér *megperli* az ügyedet.

A szent vérben való *imádság* azt jelenti, hogy amikor imádkozol, akkor *hivatkozol* erre a szent vérre, ami a váltság volt, ami *kiontatott*. Megemlíted ezt Istennek. Amint megemlíted

Istennek, Isten *szíve megdobban*. Mi keringteti a testünkben a vért? A szívünk. Krisztus Testében mi keringteti a szent vért? Az Atya szíve, a Szerelmetes szíve.

Ne feledkezz el arról, menj így az Atyához: *a szent vérben való hitem által hiszem azt, hogy értem kifolyt!* Máris, ahogy ezt mondod, *szólod*, már érzed, hogy az Atya *figyel* rád. A figyelmét elnyerted és utána jelentsd ki: *elfogadom a gyermekeim üdvösségét!* Megvan, és az Atya gyönyörködik, és te vittél áldozatot elé, megtetted a megvallásodat és az megvan neked.

Az egész szellemi birodalom elkezd *munkálkodni* ez ügyben. Az egész szellemi birodalom munkába indul, az angyalok, a főpapod, aki elkezd könyörögni a megvallásod szerint. Ő hű főpap. A megvallásainkhoz ragaszkodjunk, azt írja a Biblia.

A Zsidó levél 9-ik fejezetének szinte minden versében megtalálod a vérről a *kijelentést*. Ezt olvasd el otthon figyelmesen. Összehasonlítja az ószövetségi és az újszövetségi véráldozatot. Gyönyörű kijelentéseket fogsz kapni.

A Zsidó 10-et vedd hozzá és olvasd, ugyanis Pál azért írta nekik – mert hiszen az ószövetség során állandóan be kellett mutatniuk ezeket és azt akarta, hogy megnyíljon a szemük rá –, hogy egy *új véráldozattal jött* Isten. Erre figyeljenek és hagyják a régit: ímé az új, és mi a különbség! Hatalmas dolog.

Isten egy fegyverzetet adott az embernek, egy *szellemi fegyverzetet* és valószínűleg azért adta Isten, mert fel kell öltenünk. Ha nem öltjük fel, akkor a szellemi birodalomban mezítelenek vagyunk. Sőt mondja is, hogy *vegyétek fel* az Istennek minden fegyverét. Mondja Isten: e nélkül a fegyverzet nélkül egy tapodtat ne tegyetek sem erre, sem arra. A fegyverzet rajtatok legyen! Most nézzük meg, hogy ez a fegyverzet miből áll:

> **EFÉZUS 6,13–14. 17.**
> **13. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok**

Ha megtetted azt, ami írva van, akkor neked már csak megállnod kell, az Úr Szelleme elvégzi.

> **14. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazsággal, és felöltözvén a megigazultság mellvasába**

Mi szerezte a mi igazságunkat? Felolvastam nektek, ha figyeltétek nagyon: a *szent vérben* van a mi *megigazulásunk*.

Mi fogja hozni neked, hogy *erős* lesz az öv a derekadon, hogy tartja a fegyverzetet? Ha megerősödsz a *szent vér igazságában*, ha tudod, hogy mit szerzett neked, ha tisztában vagy vele, és ha élsz vele, és ha szólítod, akkor az öved erős lesz.

Nyomatékot adsz tehát a szent vérnek. A fegyverzet minden egyes darabjának a felöltésénél *nyomatékot adsz* annak, hogy ezt a szent vér *szerezte* neked és így lesz erős a fegyverzeted. Nézzük tovább:

> **17. Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Szellem kardját, amely az Isten Igéje**

Az üdvösségünk sisakjáról beszél az Ige, a sisak a *fejet védi*, a gondolatainkat. Az üdvösségünket mi szerezte nekünk? A szent vér kiontása, olvastuk, ugye? Megváltásunk, váltságunk, engesztelésünk, az új életünk, hogy által vitt minket, minden egyes Igében ott volt a *szent vér*.

Vagyis ez a *sisak*, amit fel tudunk tenni szellemben a fejünkre, mi adja ennek az életet? A szent vér. Vagyis, hogyha megengeded, hogy a szent vér nyomatékkal *lüktessen* az életedben, akkor lesznek *megóvva a gondolataid* az ellenségnek a kísértéseitől. Olyan *páncél* sisak lesz a fejeden, hogy *képtelen* lesz az ellenség megérinteni a gondolataival. Ez a sisak *védeni* fog, ha tudod, hogy a szent vér *lüktet* benne.

Nézzük a megigazultság *mellvasát*. Mi hozza neked a megigazultságot? A szent vér. Ha *lüktet* a szent vér a megigazultságodban, ha *tudod*, hogy a szent vér megigazultságot szerzett neked, akkor ez a páncél oly *erős*, hogy nem tud rajta áthatolni az ellenség.

Nincs nyila, ami áthatolna rajta, nincs gonoszsága, nincs bántása, nincs olyan vírusos baktérium és olyan fertőzés, ami áthatolna rajta. A mellvas mit véd? A *szívünket védi*. A szívünket minden féltett dolognál jobban megőrizzük. A szent vér lüktet a fegyverzetben.

Ebből azt a következtetést szeretném levonni: a szent vérrel *időzni* kell, *elmélkedni* kell, a szent vér Igéket *imádkozni* kell. Az imakönyvben ott van a szent vérről való megvallás, és ha valamivel erősen szembesülsz, és nem akar megmozdulni, akkor azt szoktam javasolni, hogy vedd magadnak a fáradságot, és *naponta háromszor* tedd meg a megvallásodat ebben az irányban.

Mert hogyha *besulykolod* az Igét a szívedbe, ezt az igazságot, hogy a szent vér ezt *elvégezte*, a szent vér által ez *megvan* nekem, a szent vér *megszólal*, a szent vér az én *tanúm* ebben, és szólítod, és közben hálákat adsz, akkor ez *megtermi* az ügyedet.

A te *győzelmed* meg van vásárolva, a szent vér szerezte. *Érvényesítened* kell, ami csak az Igén keresztül működik, nincs máshogy. Vedd elő az Igét és kezdd el imádkozni, és szólítani a vért! Húzd meg a *szent vér oltalmát* a szeretteid körül, ne tudja átlépni az ellenség, ugyanis ott nem tud érvényesülni. Ha megpróbálja is átlépni, az összes terve megsemmisült. Az összes gonoszsága semmivé lett.

Ezt kívánom nektek, hogy buzgóbbak legyetek. Nem mondom, hogy én tökéletes példa vagyok ebben, mert én is van, hogy elhanyagolom, és jobban szeretnék figyelni rá, mint teszem, de azonnal visszairányítja a figyelmemet rá a Szent Szellem, hogy vedd elő és imádkozd a szent vér oltalmát az életedre.

Akkor mindig megteszem, és ilyenkor kell az embernek magát megigazítani: Uram, bocsáss meg, hogy nem figyeltem rád eléggé. A szent vérrel kell bejönnöm a Szentek Szentjébe. Ezt az imát, ha mondjátok, óriási *változásokat* fog hozni az életetekben.

Az internetről letölthető ez az imádság. Tegyetek most Istennek ígéretet, hogy fogjátok imádkozni, hogy beleimádkozzátok az életeteket a szent vér lüktetésébe. Olyan változásokat fogtok látni, amiről nem is gondoltátok volna, hogy létezik, hogy valóságos lehet, mert elkezd lüktetni és *hozza Isten életét*.

Azon a területre, ahova *hinted* a szent vért, megjelenik Isten élete, és elkezd *működni* és munkálkodni és hozza az Ő akaratát. Isten élete az Ő akaratát fogja hozni az életedre, ugye? Az Ő váltságát, az Ő jóságát, az Ő békességét. Olvastuk, hogy az *Ő békessége* a keresztfán kiontott vér által van? Nincs más dolgunk, mint megköszönjük.

Megköszönjük a drága mennyei Atyának, hogy adta nekünk a szent vért *tanúként*, és megszólítjuk az életünk fölött, hogy *szóljon* és szólja a váltságunkat, a gyógyulásunkat, szólja a szabadulásunkat, szólja a békességünket. A szent vérnek hangja van itt a földön. Áldott legyen a szent neve.

Köszönd meg az Úrnak, hogy *rajtad* az üdvösség sisakja, a megigazultságnak a páncélja van rajtad, hogy te az Ő gondolatait gondolhatod mindenkor, mert a szent vér lüktet a gondolataidban. Az ellenség gondolatait nem gondolod soha többé.

Ha megkísért az ellenség, akkor megdorgálod és *kitartod ellene* a szent vért, és ő elfut, remegve fut. Érzed-e Isten jóságát, milyen hatalmas árat fizetett? Megköszönjük most Neki. Imádjuk Őt a szent vérért!

Megvallás: *„Köszönjük Atyám, hogy bemehetünk hozzád a Szentek Szentjébe a szent vér által. Atyám, a kereszt alá állunk és hálával megköszönjük minden cseppjét ennek a szent vérnek, amit szólíthatunk, amit rendeltél az életünkben tanúként, hogy a megváltás igazságát szólja. Szólítjuk minden élethelyzet felett. Szólítjuk, Atyám, minden egyes családi probléma esetében, minden viszálykodásos helyzetben. Hatalmat veszünk a gonosz szellemek felett, az ellenséget megtörjük, Atyám, megdorgáljuk a Jézus hatalmas nevében! És az ügy megoldásában szólítjuk a szent vért, hogy végig tanúként legyen jelen, és kísérje végig, Atyám, hogy a megoldás a győzelemig jöhessen, hogy a családok egybeszerkesztessenek, az ékek kieshessenek. A szegek kiesnek, a rajta lévő terhek levágatnak, ezek összetörnek a kiáradó kenet által. A kenet töri meg az igákat az életekben. A szent vért odaállítjuk az elmondott imánk fölé tanúként, Atyám. Az imát elmondtuk, és az valóságba jön a drága Szent Szellem ereje által. Örökkön örökké Téged imádunk, Atyám. Imádunk, hogy ezt elvégezted az életünkben, és kijelentéseket adsz nekünk, hogy élhessünk a szent vér életével. Köszönjük Jézus Krisztus nevében. Ámen.”*

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.